

FRANKFORT, den 30. Maart.

Volgens berichten uit Corfu van den 18. Februarij, door het dagblad van Rome medegedeeld, is het den generaal Gordon gekukt, al dan voor...

Volgens bericht uit Smirna, van den 16. Februarij, behelst hetgeen volgt: naamlooze maatschappij, door naamloze vrienden gevormd...

Overtuigt, dat alle diegenen, welke belang stellen in de verbreiding van wetenschappen, en den invloed van het onderwijs op het geluk van het menschedom erkennen...

De klassieke Grieksche, Latijnsche, Fransche, Engelsche en Italiaansche werken, Fransche vertalingen van de beste oude en nieuwe schrijvers zullen de kern van deze bibliotheek uitmaken...

Indien de onderwijs minnende personen aan de gedane oproeping gelieven te beantwoorden, stelt de naamloze maatschappij zich voor, een museum van oudheden en natuurlijke geschiedenis op te rigten...

De naamloze maatschappij vermeent een genoegzamen waarborg te geven voor hare inzichten, door aan het hoofd van de inrigting eenen man te plaatsen, wiens algemeen geachte gedrag en grondbeginselen...

Van den 2. April. Berichten uit Konstantinopel van den 7. Maart, over Bucharest ontvangen, bevestigen nog nader, dat de Fransche gezant toegetroeden is tot de voorlagen, die van wege Engeland en Rusland aan de Porte ten behoeve der Grieken zijn gedaan...

De nieuwe kapudan-pacha heeft, zoo als men uit Konstantinopel schrijft, voor eenige jaren nog pijpenkoppen gefabriceerd. Men kent hem dus weinig bekwaamheid toe, en dit zal ook wel de reden zijn, dat men het bevel over de nieuwe expeditie aan den Turkschen vice-admiraal heeft opgedragen.

LONDEN; den 30. Maart. In de zitting van het lagerhuis van den 28. dezer, werden de namen afgelezen van de leden, die bij de stemming van den vorigen dag afwezig waren en aanschrijving hadden om op dien dag tegenwoordig te zijn...

De laatste werd echter verschoond op de aanmerking van een lid, dat hij niet had kunnen komen wegens de ongesteldheid van lady Uxbridge. De Clerk las vervolgens de namen van den heer John Wells en John Wilks. Er werd last gegeven om den eerstgemelden in hechtenis te nemen. De heer Wynn zeide, dat hij eenen brief van den heer Wilks had ontvangen, meldende dat hij gewigtige bezigheden bij de assises had te verrigten...

of zijn wegblijven stond. Een ander lid merkte aan, dat zulke verontschuldiging was en het hard zoude zijn, indien de heer... openaakt ontging, waaraan andere heeren onderworpen waren. Na eene korte discussie, werd de verontschuldiging van den heer... geoordeeld en last gegeven om hem mede in hechtenis te nemen.

Volgens opgaven, welke het ministerie aan het lagerhuis heeft medegedeeld, is de... men wegens schulden...

In Engeland	2866
» Schotland	216
» Wallis	74
» Ierland	664

zamen . . . 3820.

hetwelk uitmaakt voor Engeland een van elke 3500, voor Wallis ten van elke . . . 7000 en voor Schotland en Ierland een van elke . . . 10,000.

Men vindt in de dagbladen het volgende voorbeeld aangehaald, ten bewijze van het heilzame der aanwending van de maag-pomp. De heer Chambers, een magistaat van Union-Hall, vond iemand, die bleek een Iersche arbeider te zijn, op straat liggen in eenen staat van gevoelloosheid, ten gevolge van dronkenschap; het schuim stond hem op den mond, hij was geheel koud, en eene spoedige ontbinding liet zich voorzien. Bij onderzoek bleek, dat de man, na eerst in eerste herberg gedronken te hebben, een half pint sterke jenever had opgedronken, die hem door een kameraad gegeven werd, met afspraak dat hij die in eens zou opslokken. Na het volbrengen van die gevaarlijke taak, verliet Brady (zoo is de naam van den man) het huis, doch was niet ver gegaan of hij viel neder op de straat en bleef daar liggen in den gemelden toestand, tot hij door den heer Chambers opgemerkt werd. Deze vervoegde zich tot verscheidene apothekers in de buurt; doch geen van dezelve een maag-pomp bezittende, liet hij den man naar St. Thomas-hospital brengen, waar het werk met goed gevolg werd verricht. Men is in de maag . . . Brady tekenen . . . in staat om naar huis te gaan. Op de vraag hoe hij zich na de operatie bevond, of hij eenige pijn of ongemak in de maag voelde, antwoordde hij, men in het minste, maar klaagde over eenige pijn in de keel.

PARIS, den 1. April.

De heer Lafitte, behoorende tot de liberale partij, is te Bajonne als lid van de kamer der afgevaardigden gekozen.

De herwaardige graaf, de hertog de Larochehoucault Liancourt, is op de 81. jaer in den ouderdom van 81 jaren overleden. Bij zijne begrafenis, welke pisteren plaats had, is eenige ongeregeldeheid voorgevallen. Toen, na het verlaten der kerk, de kist weder in de lijkkoets geplaatst was, kwamen de jonge lieden, die de kist derwaarts hadden gedragen, vatteden de kist aan en wilden dezelve ook naar de barriere van Olichij dragen. Dan de bestuurder der begrafenissen en de commissaris van politie gelastten, dat het lijk in de koets zou gezet worden, en toen de jonge lieden niet spoedig genoeg gehoorzaamden, kwamen er soldaten met de bajonet toeschieten, om de gegeven orders te doen volbrengen. De kist is ter aarde gevallen. Weder in de koets geplaatst, is het lijk naar de bestemde plaats gebracht. De heer Karol Dupin heeft een lijkrede gehouden; andere personen, namelijk de heeren Mollien, Dufaure en Ternaux, zouden mede gesproken hebben, doch door de omstandigheden was zij van den frein afgegaan. Het lijk werd niet geregt onderzoek naar deze zaak gedaan. Een aantal menschen zijn gewond geworden.

Volgens berichten uit Lissabon van den 17. dezer, zijn er thans geen geregelde troepen van de rebellen meer onder de wapenen. Een groot aantal is naar Spanje gegaan en aldaar afdruipend en vele verleide soldaten zijn tot de troepen der regering overgelopen. Men heeft nu alleen nog slechts eenige beneden paardes ten onder te brengen.

Mengelwerk.

IETS OVER HET BESLUIT VAN 9. SEPTEMBER 1826, AANGAANDE DE BEOEFENING DER MATHESIS OP DE HOOGESCHOLEN.

Aan ieder, die in eenige betrekking tot de hooge scholen staat, en aan elk, die met den tegenwoordigen staat van het hooger onderwijs eenigzins bekend is, valt het dadelijk in het oog, welk eene verandering er door het besluit op de beoefening der Mathesis, onlangs door Z. M. op aandrang van den minister van binnenlandsche zaken genomen, in de studie van onze hooge scholen veroorzaakt wordt; eene verandering, welke waarheid veel grooter is, dan dezelve in den eersten opslag schijnt. Het zal dus niemand bevremden, dat iemand, die in de gelegenheid is om den invloed dezer wet op te merken, hierover eenige kleine wenken aan het publiek wil mededeelen, en dat zoo iemand, vooral met de regtsgeleerdheid in eenige betrekking staande, zich wel bijzonder bepate

bij den invloed, die zij op deze wetenschap heeft; het aan een ander overlatende na te gaan hoedanig haar invloed op de overige vakken is.

Wanneer wij dit besluit dan wel gadeslaan, meenen wij in hetzelfde te kunnen vinden een nadeeligen invloed op de beoefening der rechtsgeleerdheid, en eene zekere onbillijkheid, of ten minsten hardheid, voor zoodanige jongelieden, die reeds studenten zijn. — Laat ons beginnen met het eerste te beschouwen.

Oppervlakkig beschouwd, zoude men zeggen, dat eene algemeene bekendheid met of kennis van alle wetenschappen, voor den mensch nuttig is; doch naderbij beschouwd, zal men zien, dat deze stelling niet altijd doorgaat; — *weinig* menschen toch worden er gevonden die de gelukkige gaaf hebben van voor alle wetenschappen geschikt te bezitten en in dezelve vorderingen te maken. Een polijhistor wordt er misschien in elke eeuw maar *den* geboren; en de hersenen van de menschen in het algemeen zijn niet geschikt, om allerlei dingen door elkander te bevatten, zonder dezelve te verwarren; even als de meeste magen ongeschikt zijn, om allerlei zware spijzen te gelijk te verdragen.

Wanneer het dus niet mogelijk is om verscheidene zaken grondig te kennen, komt het ons voor, beter te zijn eene zaak goed, dan twintig slecht te bestuderen. Oppervlakkige kennis toch kan nimmer veel nut stichten.

Waar van dan komt het, dat men voorheen in de meeste vakken grooter geleerden vond dan thans? Kwam het niet daar van daan, dat elk meer in zijn vak bleef? En slaan wij het oog op de geleerden onzer eeuw, dan meen ik niet ten onrechte te durven stellen, dat, eenige weinigen uitgezonderd, juist diegenen in hun vak het meest uitblonken, die zich bij dit vak alleenlijk bepaalden. — Waardoor toch deed, om van velen slechts één te noemen, de groote VAN DER KESSEL de Leijdsche hooge school bloeijen en lokte er de vreemdelingen heen? Daardoor dat hij één vak beoefend had en in dit vak door en door ervaren was.

Doch men zal mij tegenwerpen, dat men niet alleen geleerden, maar veel meer zoodanige menschen moet vormen, die geschikt zijn om in andere vakken het vaderland van nut te zijn. — Doch zoude het dan voor ons gouvernement niet altijd voordeliger zijn, menschen te hebben, die elk in een afzonderlijk vak groote bekwaamheden hebben, dan de zoodanige, die verscheidene vakken oppervlakkig, maar niet één in den grond kennen? Ik geloof ja: dan toch behoeft men slechts ieder in dat vak te plaatsen, waarin hij uitmunt, om het meest mogelijke nut van hem te hebben. Het is immers niet noodzakelijk, om een nuttig man voor den Staat te zijn, dat men over alles oppervlakkig kan mede praten; dit moge goed zijn, om in gemengde gezelschappen opgang te maken en uit te blinken; doch de mensch heeft eene grootere, edeler bestemming; hij moet *nut* stichten, en dit kan hij door eene grondige kennis van één vak oneindig beter dan door eene oppervlakkige van alles.

Dit nu op de rechtsgeleerdheid toegepast, komt het ons voor, dat dezelve reeds genoegzaam met bijwetenschappen is beladen, en waarlijk den last van de met dezelve geheel ongelijkslachtige Mathesis wel missen konde. Wanneer toch voorheen een student in de rechtsgeleerdheid 5 of ten minste 4 jaren noodig had tot het aanleeren van al die kundigheden, die tot zijne examina vereischt worden; dan volgt hieruit, dat hij, nu er de Mathesis en Algebra bij moettende bestuderen, of de overige zaken (die dan toch altijd hoofdzaak zijn) oppervlakkiger zal moeten behandelen, of langer tijd voor zijne studien moeten besteden. In het eerste geval twijfel ik, of de kennis der Mathesis wel op zal wegen tegen het nadeel, hierdoor aan zijne rechtsgeleerde studien toegebragt; terwijl het laatste door de kostbaarheid der studien weinigen jonge lieden convenieert.

Doch men wil over het geheel de Mathesis als eene hulpwetenschap beschouwd hebben; en ofschoon op het zoo dikwijls aangevoerde gezegde „dat de Mathesis de grond van alle wetenschappen is” misschien veel zoude kunnen afgedongen worden, zoo is het evenwel niet te ontkennen, dat zij den mensch onleide tot geregeld denken, hem leert de zaken nauwkeurig te onderzoeken, goede gevolgtrekkingen te maken en zich te wachten om het valsehe voor waar aan te nemen; doch dan moet dezelve ook hulpwetenschap blijven en die wetenschap, tot welkers aanleering zijn dienstig moet zijn, niet tot nadeel, maar tot voordeel zijn, buiten en behalve dat dit doel, van geregeld te leeren denken en onderzoeken, door eene meer uitgebreide en grondiger beoefening der logica, dan thans geschiedt, eerder zoude bereikt worden, dan door zulk een aanmerkelijk gedeelte der Mathesis te doen beoefenen.

Dat de Mathesis dus, zoo als zij thans moet beoefend worden, niet tot voordeel, maar tot nadeel der rechtsgeleerdheid strekken zal, moet aan een ieder in het oog vallen, die het zoo even aangevoerde wel in het oog houdt, welk een tijd zij den student van zijne overige studien onttrekt, en hoe zij hem dwingt het eene om het andere te verzuimen.

Ik wil wel bekennen, dat in het vervolg de moeilijkheid dezer studie op de Akademie minder zal zijn, dewijl men er op de Latijnsche scholen meer voor geprepareerd zal worden; doch zal dit dan de jongelieden op de Latijnsche scholen geen tijd kosten? en niet eveneens ten gevolge hebben, dat zij er langer zullen moeten blijven of wel de overige belangrijke zaken, zijler kennis zal moeten ondoen, minder goed behandelen; — doch veel meer nadeel doet het thans en wel aan zoodanige jonge lieden, die reeds eenigen tijd student geweest zijn. Velen toch zijn niet met de Mathesis geheel en al onbekand. Het is waar, zij hadden dezelve op het collegie kunnen en moeten leeren, doch behalve dat niet alle even veel geschiktheid voor deze wetenschap heeft, is het ook waar, dat hij, die te voren nooit iets aan dezelve gedaan heeft, van zulk een collegie ook niet veel nut heeft, vooral, wanneer, gelijk veelal het geval is, zulk een collegie niet vijftig genoeg te huis bestudeerd wordt, ofschoon hetzelfde van de zijde des professors dan ook met de meest mogelijke duidelijkheid en eenvoudigheid gegeven wordt.

Zoodanige jongelieden nu worden gedwongen om of met studeren te eindigen, of ten minste hun voorbereidend examen een geruimen tijd uit te stellen. — Zij kunnen dus in al dien tijd niets aan hun eigen vak doen, daar men eerst na het volbrengen van dit examen tot de studie der regten kan worden toegelaten. Ik zeg een geruimen tijd, daar men, niets van de Mathesis wetende, ten minste een half jaar noodig heeft om het gevorderde aan te leeren, wanneer men zeer vlijtig werkt, en zich de uitgave van private lessen wil getroosten, en ten minste een jaar, wanneer men met dezelve verscheidene andere studien moet vereenigen en niet in de gelegenheid is private lessen te ontvangen, dewijl men dan alles op het collegie, welks cursus een vol jaar duurt, leeren moet.

Doch gesteld men dit examen in de Mathesis in korter tijd konde afleggen, door dezelve oppervlakkiger te leeren, dan kan deze kennis nimmer voordeel doen; want om nut van de beoefening der Mathesis te trekken, moet men dezelve grondig leeren en naderhand volhouden; terwijl nu zeer zelden het geval zijn moet, dat jonge lieden, in de noodzakelijkheid hun examen spoedig te doen, dezelve oppervlakkig zullen leeren, en na het afgelegde examen derzelve beoefening geheel laten varen; daar het eene bewezen waarheid is, dat bijna nimmer eene studie wordt voortgezet, die men niet dwang heeft moeten beoefenen, die men overhaast heeft behandeld en waarin men dus geenen smaak heeft gekregen; terwijl in dit geval het met zoo veel moeite aangeleerde spoedig vergeten wordt, en dus het nut er van geheel te loor gaat.

Doch ik zeide ook, dat er ook eene zekere hardheid in gelegen was voor zoodanige jonge lieden, die reeds eenigen tijd student geweest zijn.

Bij de wet van den 2. Augustus 1815 is bepaald, welke kundigheden er zouden vereischt worden tot het verkrijgen der onderscheidene graden op de hooge school. — Tot het verkrijgen van het kandidaatschap in de letteren, voorbereidend voor de studie der rechtsgeleerdheid, wordt aldaar vereischt: 1°. Een examen in de Grieksche en Latijnsche taalkennis, in de Romeinsche Antiquiteiten en in de Algemeene Geschiedenis. — 2°. Een bewijs, dat men bovendien de lessen over de Wiskunde en Redeneerkunde met vrucht heeft bijgewoond. Dit laatste had weinig bezwarends, daar zulk een bewijs meestal gegeven werd, wanneer men eenigen tijd deze lessen had bijgewoond, ofschoon men er ook al geen bijzonder werk van gemaakt had, daar men wijselijk begreep, dat de *volkomen* voldoende beoefening dezer beide collegies te veel tijd aan de jonge lieden zoude benemen en derzelve *oppervlakkige* beoefening weinig nut zoude aanbrengen.

Men heeft dus, als het ware, de jonge lieden, die de vereischten van art. 99 hadden, *beloofd* den graad van kandidaat te zullen verkrijgen, en *weigert* dezelve nu, ofschoon zij dan ook aan deze voorwaarden voldoen; men eischt van hen, boven en behalve het in art. 99 bepaalde, nog de grondige kennis van zoodanig een vak, met hetwelk men slechts eenige bekendheid van hen konde eischen.

Hierin dus is eenige hardheid gelegen, vooral voor zoodanige jonge lieden, die, niet vermogend genoeg eene kostbare studie lang vol te houden, gehoopt hadden, hunne studie in 4 jaren te zullen kunnen volbrengen, en nu gedwongen worden om langer te studeren, en dus hunne ouders in de noodzakelijkheid te stellen grooter kapitaal uit te schieten dan hun convenieert; terwijl zij, eens student zijnde, op die jaren zijn, waarop zij niet wel weder in een ander vak kunnen beginnen.

Het is wel waar, dat er een zekere tijd aan de jonge lieden gegeven is, binnen welken zij hun examen op den *ouden voet* hadden kunnen afleggen; doch deze tijd was veel te kort. — Het besluit is genomen den 9. Sept. 1826, doch eerst in het laatst van October of begin van November bekend geworden; terwijl de tijd, tot het doen van examina's open gesteld, slechts tot 9 December duurde, en dus veel te kort was; zoo als men ook van ter zijde gehoord heeft, dat de professoren der literarische faculteit aan de Utrechtsche Akademie zich geadresseerd hebben, om eenige verlenging van dezen tijd, waarop evenwel, zoo ver mij bekend is, geen antwoord is ingekomen; terwijl de jonge lieden, die met September 1826 student zijn geworden, hiervan toch geen gebruik hadden kunnen maken, daar men één jaar de collegies moet hebben bijgewoond om tot een voorbereidend examen te worden toegelaten.

Uit dit een en ander nu meenen wij dit besluit te mogen opmaken: — De beoefening der Mathesis is op zich zelve nuttig, maar is niet volstrekt noodzakelijk voor de beoefening der rechtsgeleerdheid; zij is voor de jonge lieden, welke reeds voor den tijd van dit besluit student waren, nadeelig, en dezelve tot dit examen te dwingen, hierin is veel hardheid gelegen. — Indien men dezelve dus wilde invoeren, diende men er van uit te zonderen die jonge lieden, die reeds vóór het nemen van het besluit als student waren ingeschreven: — en alsdan zoude deze maatregel misschien nuttiger en zeer zeker billijker zijn.

ENGELAND — Lord COCHRANE.

Sedert eenigen tijd is de algemeene aandacht op lord COCHRANE gevestigd. Men schijnt thans van hem belangrijke diensten voor *Griekenland* te mogen verwachten. Wij vinden in eene Engelsche levensbeschrijving bijzonderheden, aangaande het eerste gedeelte des levens, van dezen beroemden zeevaarder, en de oorzaken welke hem bewogen hebben om in *Amerika* voor de zaak der onafhankelijkheid te gaan dienen. Wij deelen dezelve mede, zoo als zij geboekt staan.

ALEXANDER lord COCHRANE is de oudste zoon van den graaf VAN DUNDONALD, die, even als eertijds de beroemde markgraaf VAN WORCESTER, zijn leven toewijdde aan al zulk soort van ondernemingen en uitvindingen die hem nuttig en roemrijk toeschenen. Zijne moeder was de dochter van den kapitein GILCHRIST, zee-officier van groote verdiensten. Hij werd den 27. December 1775 geboren, en nadat hij eene goede opvoeding had genoten, werd hij geplaatst onder toezigt van zijnen oom en peet, den admiraal sir ALEXANDER COCHRANE.

Nadat hij in *Amerika* en de golf van *Bispaaije* als *midshipman* gediend had, werd hij tot luitenant benoemd; en klom van rang tot rang tot den graad van kapitein op. Zijne eerste heldendaad verrichtte hij in 1801, toen hij op de hoogte van *Barcelona* een Spaansch berkenlijnschip, *el Gamu*, aanviel, aanklampte en overmeesterde. In den loop van hetzelfde jaar maakte hij drie en dertig schepen buit.

Kort hierna bekwam hij den rang van *post captain*; hij ging over op de *Pallas*, van 32 stukken. Met dat scliip viel hij drie Fransche schepen aan van 18, 22 en 24 stukken, die hij alle op strand zette. In de maand Mei 1806, ging hij aan land op de kust van *Frankrijk* aan het hoofd zijner equipage; en vermeldde er een groot aantal observatie-punten.

Eenige dagen later viel de *Pallas* een Fransch fregat aan, waarvan zij zich meester maakte.

In dit jaar naar *Plymouth* teruggekeerd zijnde, las hij eene oproeping van de kiezers van *Honiton*, die een rijken en aanzienlijken kandidaat vroegen om in het parlement voor hunne burg zitting te nemen. Lord COCHRANE begaf zich terstond naar *Honiton*, en bood zijne dienst aan; maar hij werd niet gekozen. Hij liet om deze teleurstelling niet na, weder te *Honiton* te verschijnen, toen het parlement bij den dood van sir RITT uiteen ging, en ditmaal zegepraalde hij; doch dit nieuwe parlement werd bijna even zoo schielijk ontbonden. Toen plaatste hij zich in de rij voor *Westminster*. Zijn kandidaatschap maakte veel gerucht onder het volk, hij werd gekozen met sir VAN DER BURGH.

Bijna ter gelijker tijd benoemd voor de *Impérial* te voeren over de *Impérial*, een fregat van 24 stukken, werd hij onder de bevelen gesteld van den admiraal VAN DER WOUDE, wiens eskader voor de *havens* van *Kadix* geplaatst was.

Den 1. Juli 1808, bestormde en veroverde hij het kasteel van *Mongal*, een belangrijk punt tusschen *Barcelona* en *Girone*. Hij behield vervolgens de verschansing *Rosis*, door de Franschen overmeesterd.

Bij zijne terugkomst op de kust van *Spanje*, ontving lord COCHRANE orders van den admiraal GAMBIER om de Fransche vloot aan te vallen, welke op de groote reede van *Rophesfort* lag. In deze zoo gevaarlijke omstandigheid, leidde hij eene buitengewone dapperheid en stoutmoedigheid aan den dag. Toen de vijand in de *havens* meende veilig te zijn, kwam de gedachte bij hem op om denzelfden door eene vreeselijke uitbarsting te vernielen. Hij deed 1500 vaten buskruit op de ledige vaten plaatsen, en daarboven drie à vier honderd bommen met vuurpijlen laden en twee à drie duizend handgranaten. De tonnen waren aan elkander gebonden met kabels en ijeren hoekbanden: men wierp natte aarde tusschen dezelve, om het geheel van voren tot achteren zoo stevig mogelijk te maken, en de uitbarsting des te heviger te doen werken. Lord COCHRANE ondernam, met eenen luitenant en vier matrozen, zich op dit gewrocht te begeven en voer met zijnen brander naar de vijandelijke linie, de batterijen der kusten, die met gloeiende kogels op hem konden schieten, trotserende. Toen lord COCHRANE dit verschrikkelijk gevaarte zoo na mogelijk bij den vijand gevoerd had, beval hij zijnen kleinen troep

omt zich in eene sloep te werpen, waarin hij zelf ook sprong, na alvorens de vuurpijl te hebben aangestoken, welke hem, naar zijne berekening, 15 minuten tijd gaf om de uitbarsting te ontwijken. Daar echter de wind zeer sterk was, brande de vuurpijl te schielijk af, en na verloop van nauwelijks 9 minuten had de allerverschrikkelijkste uitbarsting plaats, welke de menschelijke kunst ooit heeft uitgedacht, gevolgd van eene gelijktijdige losbranding van ongeveer 400 bommen en 3000 granaten, die naar alle rigtingen eenen ontzettenden metaalregen veroorzaakten. Onze tweede NELSON werd gelukkig gered; maar hij had het ongeluk, getuige te zijn van den dood zijns luitenants, die in de sloep omkwam, uitgeput van vermoedheid en overweldigd door de golven, die gedurig in de sloep sloegen. Van de vier matrozen, waren twee op het punt van om te komen, en hun behoud was lang twijfelachtig. Toen lord COCHRANE op de *Impérieuse* terug was, ondernam hij terstond den aanval; hij alleen van de Engelsche bevelhebbers bleef gedurende een uur in de haven, waar hij zich van de *Galcutta* meester maakte. Behalve dit schip, verloren de Franschen drie linesschepen, en liet overige van hunne vloot wend niet weinig gefalserd of tot stranden gebragt. Kort daarna werd COCHRANE tot ridder der *Bathorde* benoemd, en kwam naar Londen terug. In Februarij 1814 kwam er een persoon van Dover aan, die de valsche tijding van BUONAPARTE'S dood bragt, met oogmerk om eene rijzing in den prijs der *Bonsen* te veroorzaken. Men zegt dat lord COCHRANE het met hem eens was, althans het comité van de beurs vervolgde hem, alsmede de heeren BUTT, RANDOM DE BERENGER, den wel eerw. COCHRANE JOHNSTONE en zes anderen, als bedrog hebbende willen plegen, door het verspreiden van valsche geruchten. De zaak kwam den 8. Junij 1814 voor het Hof van Koning, waaraan de beklaagden worden schuldig verklaard. Den 31. van dezelfde maand werden zij gedagvaard om hun vonnis te vernemen. Lord COCHRANE werd veroordeeld tot eene boete van 1000 p. st., eene gevangenis van 12 maanden, alsmede om met de heeren de BERENGER en BUTT, gedurende een uur, vlak over de beurs van Londen, aan de kaak te worden gesteld. De andere medeplichtigen werden allen tot eene boete en gevangenzetting veroordeeld, behalve COCHRANE JOHNSTONE en ALEXANDER MAC-REA, wier beschuldiging zonder gevolg bleef.

Den 5. Julij werd er in de kamer der gemeenten een voorstel gedaan om lord COCHRANE de vergadering te doen ruimen. Hij trad op en sprak eene redevoering ter zijner verdediging uit. Na langdurig twisten ging het voorstel door met eene meerderheid van 140 stemmen tegen 44.

Den 16. derzelfde maand werd hij door de stad *Westminster* wederom met algemeene stemmen gekozen.

Op een voorstel, door lord BRINGTON gedaan, betrekkelijk het aan de kaak stellen van lord COCHRANE, berigte lord CASTLEBRACH aan de kamer, dat de uitroeping van dit gedeelte van het vonnis door de kroon was ingesteld geworden.

Ten gevolge sener vergadering der ridders van de *Bathorde*, waarin eene procuratie werd opgesteld, welke FRANCIS TOWNSEND magtigde om sir THOMAS, gemeenlijk genaamd lord COCHRANE, zijne ridderlijke waardigheid te ontnemen, begaf Mr. TOWNSEND zich op Donderdag den 12. Augustus 1814, in de kapel van Koning HENDRIK VII., in de abdij van *Westminster*, en beklom eene alaar geplaatste ladder, ten einde de banier van lord COCHRANE van de plaats te nemen, welke zij tusschen die van lord BERESFORD en sir BRENT SPENCER besloeg; de wapenen van zijne lordschap werden losgemaakt, en zijn helm, helmstuk, mantel en zwaard met alle de andere kenteekenen der orde van de muur afgerukt. Toen had het vernederendst gedeelte der plegtigheid plaats; de banier van lord COCHRANE werd, door Mr. TOWNSEND, wapen-koning van de orde, uit de kapel en van de trappen geschopt. Sedert de instelling der *Hans-Orde* in 1725 had nooit nog iets dergelijks plaats gehad.

Lord COCHRANE bevond zich eenigen tijd in de gevangenis van 's Konings bank; doch ontsnapte van daar. Op den dag zelven zijner ontsnapping, verscheen hij in de kamer der gemeenten, om, als afgevaardigde van *Westminster*, den eed af te leggen. Terwijl hij er was, kwam de heer JONES, cipier der gevangenis, met eenige politie-dienaren, deed hem met geweld naar buiten gaan, bragt hem naar de gevangenis terug en sloot hem in boeien. Zijne gezondheid nam toen zoo schielijk af, dat men verplicht was om hem los te laten, en hem het vrij gebruik van het binnenste des gevangenis te vergunnen.

Hij kwam eerst na verloop van twaalf maanden uit *Streland* weg, het gevangenis van *Streland*, en bleef daar eenige maanden in de gevangenis van *Streland*, om het te laten, en schoon naderhand voor meer dan een ander in de gevangenis, werd de som in korten tijd bij eenige maanden en de maand 1822.

Op den dag zijner bevrijding verscheen hij weder in de kamer der gemeenten, lade den eed af te leggen, en werd er zich juist in tijds om te stemmen tegen eene vermeerdering der jaarwacde van den hertog van GUMBERLAND; door een bijzonder toeval, waren de stemmen gelijkelijk verdeeld, en zijne stem besliste de verwerping van het voorstel.

Het kon geenszins verwondering baren, dat zijne lordschap, na zoo veel heledigingen te hebben ondervonden, zijn vaderland zocht te verlaten.

De onafhankelijken van *Zuid-Amerika* hadden eenen admiraal noodig; hij nam van zijne lastgevers plegtiglijk afscheid, na een luisterrijk banket, ging sloop en plaatste zich aan 't hoofd der zeemagt van *Chili*.

VERHANDELING over de baan der voortgeworpene ligchamen, den tegenstand der lucht in aanmerking nemende, benevens toepassingen op het berekenen der Schoots- en Worpverheden van het Nederlandsch Geschut, door J. P. DELPRAT, eerste Kapitein Ingenieur, enz. enz.; te Delft, bij P. DE GROOT, 1826.

Wanneer immer wiskundige nasporingen, opmerking verdienen, zijn het gewis diegene, welke deze voortreffelijke verhandeling bevat. Wij vernemen met een waar genoegen, dat dezelve ook niet belangstelling bij onze naburen gelezen worden.

De min of meer nauwkeurige bepaling van de baan der kogels, door eene tegenstand biedende vloeistof bewogen, namelijk: de gedaante en den aard der kromme lijn, door een ligchaam beschreven, hetwelk met eene gegevene snelheid door de lucht wordt bewogen, is steeds het onderwerp der navorschingen van de meest beroemde wiskunstenaars geweest, en gewis is zulke een der belangrijkste en verhevenste punten, waarop men de hoogere wiskunst kan toepassen, daar dit onderzoek te gelijk tot verscheidene andere, wetenswaardige omstandigheden aanleiding geeft.

De kapitein DELPRAT heeft met dit stuk de onwederlegelijke verdienste, hoezeer zijne ons bekende zedigheid dit ook zoude willen ontkeenen, van dit problema op eene meer grondige, nauwkeurige en tevens eenvoudige wijze, te hebben opgelost, dan alle de beroemdste moderne wiskunstenaars.

De onslagtige formules en reeksen, welke EULER, BORDA, TEMPELTON, BEZOUT, enz. voor eene benadering aangeven, zijn niet alleen bijna onbruikbaar bij de toepassingen in getallen, wegens de buitengewoon lange berekeningen, maar zijn daarbij ook nog minder nauwkeurig; dan de, door den heer DELPRAT daarvoor gevondene veel eenvoudigere vergelijkingen in eenen eindigen vorm. — Dit, althans, hebben de toepassingen op het berekenen der Schoots- en Worpverheden

van het Nederlandsch geschut, in 12 zeer merkwaardige tafels vervat en achter dit werk geplaatst, bevestigd, en zijn voor de volmaking van het verhevene wapen der artillerie en ter grondige beoefening van de versterkingskunst, van het hoogste belang.

Het is waarlijk te bevreemden, dat men, in een land, waar zoo vele tijdschriften en maandwerken met mooie drukletters en schoon papier rondzwerven, in geene derzelve van zulke meesterstukken als dit en verscheidene andere werken (+) van dezen verdienstelijken schrijver eenig verslag wordt gegeven, terwijl men dezelve, in plaats van eenig wetenschappelijk pit bevattende stukken, veelal met walgelijke beuzelingen aanvult.

Soortgelijke voorbrengselen, als die van DELPRAT, zullen nog met graagte gelezen worden, wanneer men van verscheidene wiskundige problemen, met behendigheid uit reeds voor lang bekende schriften overgenomen, welke, vooral in onze zuidelijke provincien, met opgevizelde en duidelijk naar kwakzalverij gelijkende aankondigingen in de dagbladen prijken, niet meer zal hooren spreken. M.....

(*) Daar de integraal-rekening zich moeilijk, of in 't geheel niet, op de vergelijkingen laat toepassen, waarin noodzakelijk de wet van den tegenstand der vloeistof op den voortgeworpen bol in aanmerking komt, te meer, wijl deze tegenstand, wegens het bolronde of gebogene oppervlak des kogels, minder is, dan de tegenstand op een cirkelvlak van denzelfden straal als de bol, en loodrecht bewogen op de rigting der baan, zoo hebben genoemde wiskunstenaars en vele anderen, als, ALLAISE, PUISSANT, BOUDROT, BILLY enz., hune toevlugt tot de reeksen genomen, waardoor zij slechts door benadering en langs groote omwegen eenige weinige vraagstukken oplossen, en dan nog hebben zij hierin slechts de onvolmaakte leerwijze van ANZOUT gevolgd. — POUSSIER, die zulke in zijne, in 1814 uitgegevene *Instr. sur la Balist.* ten volle erkent, is weinig gelukkiger geweest, waarmede hij de gedaante en den aard der kogelbaan (trajecctoire) door de lagere meetkunst en statica heeft willen bepalen, alsmede de middelen om de meeste daartoe betrekkelijke vraagstukken zonder logarithmen noch trigonometrische lijnen op te lossen.

(†) *Over de zijdelingsche drukking der aarde tegen bekleedingsmuren, enz.*, in 8vo. te Delft bij P. J. DE GROOT, 1823.
Over den aanval en verdediging der sterke plaatsen, sedert 1629, enz., in 8vo. bij idem, 1825.

Aan de Redactie.

Tot onderrigt van uwen Correspondent te *Enschede*, die ons in de *Arnhemse Courant* van 27 dezer verhaalt:

» Dat de provincie *Drenthe* slechts veertig duizend zielen oplevert, » en jaarlijks ruim één ton gouds in 's Rijks schatkist stort:

Kan dienen:
Dat het ziental dezer provincie tot bijna acht en vijftig duizend be-
loopt; terwijl dit belangrijk gewest, bij steeds toenemende verbetering,
waarvoor het zoo geheel vatbaar is, wel spoedig tot grootere bevoering
zal geraken. — Dat *Drenthe* niet slechts ruim één ton, maar
reeds vier en een halve ton in 's Rijks schatkist stort.

ARNHEM, den 4. April.

De Commissie ter ondersteuning van de hulpbehoevende zieken in de provincie *Friesland*, bewogen met den treurigen toestand van zoo vele slagtoffers, der tegenwoordige overstroming, van een gedeelte dezer provincie, heeft, binnen de stad *Leeuwarden*, tot derzelve ondersteuning, eene inzameling gedaan, waarvan de niet onbelangrijke opbrengst ad 700, aan den gouverneur van *Gelderland* is overgemaakt. — Deze menschlievende bijdrage wordt op te hooger prijs gesteld, daar dezelve ontvangen wordt uit eene provincie, welke zelve het slagtoffer van bekende rampspoeden geweest is, waarvan zeker nog droevige sporen overig zijn gebleven.

Beter (bij *Concordia*). — De Ondergeteekenden hebben in dank ontvangen voor de *Concordia*, van den heer J. N. twee Copijs, een groot 20 g., en een klein 10 g., van twee personen welke niet bekend waren zijn 100 g., van mevrouw B. uit *Wier*, 600 gulden.

Zijden blijven bij voortdurend aan de milddadigheid hunner landgenooten aanbevelen de helpoefigen in hunne gemeente, welke, door het afvallen van het vloedwater, dagelijks vermeerderen en vooral groot gebrek aan voeder doet ontstaan.

De Ondergeteekenden zijn ten allen tijden bereid, om aan de geëerde zenders rekening en verantwoording te doen.

G. W. H. VAN BYLANDT VAN MARIENWEERD.
J. H. BETTING, Predikant.
E. J. VAN OPLoo, R. Pastoor.

De Districts-Commissie van Gouvernementswege te Tiel gevestigd, ter ondersteuning van de noodlijdenden door den jongsten watervloed in *Gelderland*, bij de dagelijks klimmende behoeften van de ongelukkige ingezetenen, de noodzakelijkheid inzende, van eene speciale Commissie op te rigten, die zich ook zoude kunnen belasten met de zorg van de giften door bijzondere personen of commissien aan haar toevertrouwd, onder alle de gemundeerde gemeenten met den meesten spoed en onpartijdigheid te verdeelen, heeft goedgevonden de heeren P. van der Willigen, Predikant te *Tiel* en E. W. van Dam van Isselt, lid der Provinciale Staten van *Gelderland*, te Ophemert, uit te noemen, om met haar werkzaam te zijn, ter bereiking van het doel, dat zij zich heeft voorgesteld. — Zullende de twee genoemde heeren bij pilsluiting belast zijn met het ontvangen van bijzondere giften, van welk gebruik men dankbaarheid aan de menschlievende zenders moet zeer verdrag zal worden gedaan.

Aan te dringen op hulp en ondersteuning, van het bekende weldadige karakter der Nederlanders onget aan gedaan.

Tiel, den 2. April 1827.
C. C. VAN LIDTH DE JEUDE.
J. DYCKMEESTER.
R. P. VERSCHOOR, Theaurier.
G. J. A. SPIERING.
G. VAN LUTTERVELT.
P. VAN DER WILLIGEN.
E. W. VAN DAM VAN ISSELT, } belast met den ontvangst der bijzondere giften.

Daar de gevolgen der overstroming, veroorzaakt door de dijkbreuken te *Ochter*, zich ook in de gemeente *Beusichem* doen gevoelen, als moettende aldaar dagelijks ruim 620 behoeftigen gevoed en verzorgd worden, en de geheele uitgestrektheid dezer gemeente nog gemundeerd is, zoo bieden de ondergeteekenden zich volgaarne aan, om de liefgeaven hunner landgenooten, voor de noodlijdenden te *Beusichem* en *Zoelmond* afgezondert, te ontvangen en tot te gemoetkoming van die klasse van ongelukkigen, welke ten allen tijde door algemeene rampen het meeste gedrukt worden en de grootste aanspraak op de algemeene weldadigheid hebben, aan te wenden. — Zullende de ontvangst van alle giften door deze bekend gemaakt en de verantwoording daarvan op gelijke wijze en zoo spoedig mogelijk medegedeeld worden.

Zoelmond, den 30. Maart 1827.
J. TH. VAN DE KASTEELLE.
H. TH. VERHOEF.

ARNHEM, den 5. April.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:
Den 4. April 4 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D
Den 5. dito 4 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D

